

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPĒS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 130 (5669)
3.
NOVEMBRIS
OTRDIENA
1957. GADS
Maksā 3 kap.

Sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu

Solījums izpildīts

Anspoku sakaru nodaļa, kuru vairāk nekā desmit gadus vada PSKP biedre Lūcija Skutele, guvusi kārtējo darba uzvaru. Līdz Lielā Oktobra 70. gadadienas svinībām izpildīts piecades divu gadu plāns gan produkcijas apjomā, gan darba ražīguma celšanā un papildus pakalpojumu sniegšanā.

Jau pirms sakaru uzņēmuma pāriešanas uz jaunu darba ap-

maksas sistēmu šajā nodaļā bija radušies iespēju samazināt par vienu vienību štata darbinieku skaitu: tagad pastnieka pienākumus veic pati nodaļas priekšniece. Tas tomēr netraucē skaitliski lielajam kolektīvam iegūt pirmo vietu sacensībā starp otrās grupas sakaru nodaļām. Kā balvu Oktobra jubilejas priekšvakarā kolektīvam pasniegs ceļojošo

vimpeli, Goda rakstu un naudas prēmiju.

Visas tautas svētku rajona sakarnieku kolektīvs sagaida arī ar citām darba uzvarām. Praktiski viss jau sagatavots, lai Līvānos ekspluatācijā nodotu automātisko telefona staciju, kas apkalpos 1 000 abonentus, kā arī lai pieslēgtu zonālajiem sakariem vēl divas lauku sakaru nodaļas.

N. BATRAMENKO,

Preiļu sakaru mezgla ekonomiste

Profesijas svētkos

Lauku laudis jau gandrīz pabeiguši svarīgākos darbus. Sagatavota lopbarība, novākta raža, norakti kartupeļi un iestirptas lopbarības bietes. Vēl turpinās rudens aršana.

Protams, ka visos šajos darbos, visu lauksaimniecības produkcijas kravu pārvadāšanā noteicošā loma bija autotransportam. Savas profesijas svētkiem pārdomāti gatavojās arī Aglonas padomju saimniecības šoferu kolektīvs. Lai šai dienai dotu sportisku svētku noskaņu, saimniecības administrācija pieņēma lēmumu nodibināt ceļojošo kausu autodaudzciņā. Galvenā dispečera Jāņa Džeriņa vadībā tika veikts liels sagatavošanās darbs. Tika sagatavots sacensību nolikums. Rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečeriem un to nosūtīja visām saimniecībām. Cerība bija viena — pasākums rajonā tiek organizēts pirmo reizi, tajā jāiesaista pēc iespējas vairāk cilvēku. Bet...

Sacensību dienā atklāšanas parādē nostājās tikai sešas ko-

mandas. Ar divām startēja Aglonas padomju saimniecība un «Lauktehnikas» rajona apvienības materiāli tehniskās nodrošināšanas bāzes kolektīvs, piedalījās arī Suvorova kolhoza un Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas pārstāvji.

Sacensības atklāja un sportistus apsveica saimniecības direktors Nikolajs Ivanovs. Tika pacelts sacensību karogs, un galvenais tiesnesis Viktors Jonāns deva komandu startam.

Vispirms pārbaudīja autovadītāju zināšanas ceļu satiksmes noteikumos. Labāko rezultātu uzrādīja Suvorova kolhoza komanda. Nākamajā sacensību veidā — kļūmju novēršanā automašīnām — uzvarēja «Lauktehnikas» rajona apvienības pirmā komanda, bet tehniskajā viktorīnā pirmās divas vietas sadalīja Suvorova kolhoza un Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas sportisti.

Viens no aizraujošākajiem sacensību veidiem gan sportistiem, gan skatītājiem bija ātrgaitas

manevrēšana ar automašīnām. Dalībniekiem bija jāizpilda desmit figūras un jāpārvar šķēršļi. Pārliecinoši uzvarēja Aglonas padomju saimniecības pirmā komanda. Individuāli pirmo vietu izcīnīja jaunaglonietis Aleksandrs Madelāns — autovadītāns praktiskās apmācības instruktors.

Nesīgumā sportisti sacentās 1 kilometra un 500 metru krosa distancēs. Attiecīgi uzvarēja Aglonas komandu dalībnieki Dainis Ceriņš un Voldemārs Valainis.

Tiesnešu kolēģija saskaitīja visus plusus un minusus. Par uzvarētāju tika atzīta Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas komanda, un mūsu padomju saimniecības dāvētais kausa gadu glabāsies šajā mācību iestādē. Sacensību dalībnieki un uzvarētāji saņēma Goda rakstus un vērtīgas balvas.

Loti ceram, ka nākamgad autodaudzciņas sacensībās redzēsim visu rajona kolhozu un padomju saimniecību komandas.

P. VAIVODS,

Aglonas padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs

Laikraksta „Lenina Karogs” postenis — rekonstruējamā objektā

Dārga katra diena

Situācija maizes ražošanā rajonā šodien ir visai saspringta. Iedzīvotāju pieprasījums tiek apmierināts, galvenokārt realizējot no kaimiņu rajoniem — Daugavpils, Krāslavas, Rēzeknes, Madonas — piegādāto produkciju (apmēram 47 tonnas). Līvānu maizes ceptuve ražo tikai 23 tonnas. Cilvēki šeit strādā trīs maņu darba režīmā. Tādēļ labi ir saprotams, cik ļoti mēs esam ieinteresēti, lai ātrāk darbu atsāktu Aglonas ceptuve.

Kad laikraksta «Lenina Karogs» postenis nokļuva objektā, tur pašreiz notika mašīnu izkraušana. Bija atvesti kriegēļi, koka sijas, metāla caurules. Sparīgi strādāja apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas strādnieki — atslēdznieki un santehniki Izotījs Bogdanovs, Valentīns Jepifanovs un gāzes un elektrometnātājs Aleksandrs Kiriljovs.

— Visi trīs komandēti uz objektu, — saka direkcijas vadītājs Staņislavs Makoveļskis. — Lai izpildītu steidzamu uzdevumu: vecā un savu laiku nokalpojušā apkures katla «Universal-5» vietā steidzami jāuzstāda jauns katls KV-300. Darba būs milzums.

— Kā sokas darbs? — apjautājamijs.

Atbild Valentīns Jepifanovs: — Paldies! Darba gan daudz, taču, kā māca sakāmvārds: acis

darba izbīdās, rokas darba nebijās...

Darba apjomam atbilstošs ir šeit norikoto strādātāju daudzums. Ceptuves kurinātāji Vladislavs Plonis un Vladimirs Semaks, veikli laviērējot starp pārējiem strādājošajiem, ar smagi krautām ķerrām izved atkritumus. V. Plonis ar skatienu norāda turp, kur rosās Aglonas ceptuves strādnieki Jānis Ruskulis un Oļģerts Andriksons: sak, tur rūpju nav mazāk, pievēršiet uzmanību arī šai celtnieku grupai.

Pieejam arī pie šiem strādniekiem, kuri šobrīd ierīko bedri — rezervuāru. Te uzkrāsies notekūdeņi pēc grīdu mazgāšanas. Sākotnēji plānojuši ierīkot ūdens novadīšanu ārpus ceptuves robežām, taču neatraduši vajadzīgo tehnisko risinājumu. Paštesces te nav, jo vieta pārāk līdzena. Tad arī izteica priekšlikumu ierīkot speciālu rezervuāru, no kurienes netīros ūdeņus vēlāk varēs izsūknēt. Darbi turpinās, un drīz vien tiks pabeigti.

Artūrs Vilcāns, remontu un celtniecības pārvaldes priekšnieks, tikko ieradies objektā, sarunājas ar saviem strādniekiem Jāni Jokstu un Konstantīnu Vežauskasu. Arī viņiem uzdevums nav viegls — iespējami īsā laikā jānojauc vecā un tās vietā jāuzceļ jauna, augstāka nojume kūdras briķešu glabāšanai.

Ceptuves teritorijā veic arī citus darbus. Tos uzņēmušies gan ūdensvada un kanalizācijas pārvaldes pārstāvji, gan paši ceptuves strādnieki.

Ierīkojot elektriskos balstus, aizvadītā nedēļā ļoti aktīvi strādājuši Daugavpils pārvietojamās mehanizētās kolonnas Aglonas iecirkņa elektriski Donāts Ivanovskis un Jānis Zariņš. Protams, kopā ar saviem kolēģiem no Aglonas ceptuves. Visu, kas bija plānots, viņi veica ātri un labā kvalitātē. Turpmākajās dienās šie strādnieki nomainīs un noregulēs atsevišķu veidu elektroiekārtas, veiks energoapgādes sistēmas ierīkošanas darbus. Piebildīsim, ka rīkojas šie vīri saskaņoti, ar izpratni, veikli un operatīvi.

Pagaidām vīrs Aglonas ceptuves no jaunajiem dūmeņiem vēl nestīdz dūmu strūklīnās, krāsnijs vēl nesmaržo svaigi cepta maize. Taču, pateicoties rekonstrukcijas darbos iesaistīto cilvēku uzcītībai un godprātībai, diena, kad ceptuve atsāks darbu, vairs nav aizklāniem.

V. GUDLEVSKA, «Lenina Karoga» postņa vadītāja; postņa locekļi: **A. BEKIS,** Aglonas ciema izpilddirekcijas priekšsēdētājs; **Z. BURIJS,** «Lenina Karoga» korespondents

AGRORŪPNICISKĀ KOMPLEKSA DARBINIEKI! NEATLAIDĪGI CINIETIES PAR PĀRTIKAS PROGRAMMAS IZPILDI! APGŪSTIET INTENSĪVĀS TEHNOLOĢIJAS, SAIMNIECISKO APRĒKINU, IEVIESIET KOLEKTĪVO UN ĢIMENES DARBŪZNĒMUMU, ENERĢISKI RISINIET LAUKU SOCIĀLĀS PROBLĒMAS!

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā.)

Cilvēks un viņa darbs

Jau 30 gadus...

Vēl jau apaļi trīsdesmit gadi nav, jubileju varēs svinēt nākamgad. Taču tas vairs nav tik svarīgi — viens gads vairāk vai mazāk — šī mierīgā un klusā sievietē sen jau pierādījusi, ka galvenais ir godīgi darīt savu darbu. Tad krājas cieņa kolēģu vidū, tad ir pašapmierinājums, ka dzīve nepaļēti vēltīgi.

Iepazīstieties! Attēlā jūs redzat kolhoza «Krasnij Oktjabrj» govu mehānizētās slaukšanas meistari Feklēniju Daniļovu. Viņas uzvārdu saimniecībā un visā rajonā parasti nosauc tad, kad ir jāmin slaucējas, kuras no govis ieguvušas sešus un vairāk tūkstošus kilogramu piena. Pagājušajā gadā, piemēram, viņa no vienas melnraibās izslauca vidēji 6 785 kilogramus. Šī gada deviņos mēnešos strādāts vēl labāk, izslaukti 5 758 kilogrami. Vēl jāpieņem, ka tauku saturs pienā ir 4,1 procenti, ka slaucēja aprūpē 27 melnraibās govis. Lūk, kam jau skaitļu pietiek, aina ir skaidra — ja kārtīgi strādā, tad rezultāti neizpaliek.

Tāda ir bijusi Feklēnijas Daniļovas pārliecība vienmēr. Arī pirms trīsdesmit gadiem. Tikai strādāšana gan bija citāda. Slauca ar rokām, stiepa ūdens spalpus ar nēšiem, šķūrēja no kūtiņas mēslus. Vasarās, kad govis bija izslauktas un aizlaistas ganībās, pašas kopēja govis uz siena plauvu. Bija jāgādā barības krājumi ziemai.

Vēl tagad Riebiņu centrā saglabājušas vecās fermas ēkas, kuras, protams, nevar salīdzināt ar jaunā kompleksa plašajiem un ērtajiem korpusiem. Un vēl atšķi-

riba — sākumā taču bija kopjamas tik pierastās un pieticīgās brūnās. Vēlāk uz Duntīškiem atceļoja melnraibās «ārzemnieces». Prasīgākas, aprūpējamākas, lutināmākas. Sarada ar jaunajiem apstākļiem, ar jaunajām kopējām. Atskrēja melnraibi tēlini. Tagad kompleksā slaucēju tikpat centīgi aprūpējamās ir pirmo atbraucēju meitas. Visas šķiet vienādi lielas, masīvas. Tikai kustības jaunajām veikalas, arī raksturi žirgtāki. Bet jāsaprotas ar visām, citādi pilnas kannās ar pienu nedabūt.

Feklēnija Daniļova strādā vienā korpusā ar Antonīnu Loginovu un Zoju Tumašovu. Viņas kopj pa divdesmit septiņām govīm, ir ar to apmierinātas. Lai gan jāslauc kannās, taču katram lopinam var savu daļu uzmanības vēltīt (lielajās grupās tam neatliek laika). Katrai kopējai ir savas mīļules. Arī Daniļovai — Jalta šovasar labākajā ganību laikā deva pat 40 kilogramus piena dienā.

Ragains un bez ragiem (tās ir istās «ārzemnieces»), bet visas, svešinieku baltā halātā pamanījušas, dusmīgi nošņācas un demonstratīvi aizgriez galvas. Daniļova skaidro, ka raibālas laikam uzskatīt mūs par ārstiem. Nu ko, atstājam korpusu.

Kompleksa vadītāja palīdzība Nadežda Gvozdeva nosauc skaitļi — 585 kilogrami. Tas ir pluss salīdzinājumā ar pagājušā gada trijiem ceturksņiem. Līdz gada beigām būs vēl vairāk. Daniļovai tā strādāt ir parasts.

L. BIRZNIECE
J. SILICKA foto

Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas jubilejas dienā — 7. novembrī — Preiļos notiks sacensības:

Sprintā — slalomā ar personīgajām automašīnām. Tiem, kuri vēlas piedalīties sacensībās, jābūt autovadītāja apliecībai un dokumentiem, ka automašīna 1957. gadā izgājusi tehnisko apskati. Sacensību sākums plkst. 12.00. Pulcēšanās Pionieru laukumā.

Automodeļismā. Sākums plkst. 11.00. Pulcēšanās pie Preiļu sadzīves pakalpojumu nama.

«Mini-krosā». Sākums plkst. 11.30. Pulcēšanās pie Preiļu sadzīves pakalpojumu nama.

Bagijā. Sākums plkst. 12.00. Pulcēšanās pie Preiļu sadzīves pakalpojumu nama.

Sagaidot Liela Oktobra 70. gadadienu

Te runā vēsture

Maskavā, M. Gorkija ielā 21. Tāda ir PSRS Centrālā Revolūcijas muzeja adrese. Tā fondos glabājas vairāk nekā miljons eksponātu, kuri stāsta par revolūcijas vēsturi Krievijā, par sociālistiska celtniecību PSRS, par mūsu valsts šodien. Te ir gan unikāli dokumenti, gan fotogrāfiju oriģināli, gan vērtīgas relikvijas. Muzejs rīko speciālas izstādes, kas vēltas vēsturiskiem notikumiem, veic zinātnisko darbu, organizē tikšanās ar revolūcijas veterāniem, pilsoņu un Liela Tēvijas kara varoņiem. Seit izveidota Revolūcijas muzeja veicināšanas padome, kuras sastāvā iekļauti daudzi partijas veterāni.

ATTELOS: PSRS Centrālā Revolūcijas muzeja ēka; stends, kurā ir Smolnija komandanta P. Majkova personīgās lietas.

TASS fotohronika

„Miera vilņa“ cildenums un spēks

Jauns posms mūsdienu kustībā par mieru un atbrūošanos kļuva pretkara spēku sekmīga globālā akcija, visos kontinentos uzbrūkušais «Miera vilnis». Simboliski, ka tā pasākumi notika uzreiz pēc tam, kad Maskavā beidzās PSRS un ASV sarunas, tad, kad Apvienoto Nāciju Organizācija atzīmēja savu 42. gadskārtu.

Maskavas sarunu rezultāti saista vispārēju uzmanību. Tas arī saprotams: runa ir par cilvēces likteni. Eiropiešiem šī tikšanās ir nozīmīga tāpēc, ka tagad, kā atzinusi gan PSRS, gan ASV, visas galvenās problēmas, kas saistītas ar divu kodolraķešu klašu likvidēšanu Eiropā un attiecīgā nolīguma noslēgšanu, ir atrisinātas. Minētās raķešu kategorijas veido tikai 3 procentus no pasaulē uzkrātā kodolpotenciāla, taču principā izstrādātajam PSRS un ASV nolīgumam jāklūst par svarīgu robežlīni atbrūošanās ceļā, jāsak tā procesā, kura dinamika nozīmēs ļoti daudz.

«Atbrūoties attīstības labā», «Atbrūoties, lai izdzīvotu» un «Atbrūoties šodien» — šādas lozungus izvirza vadošās pretkara organizācijas, kas izveda sev līdzī pilsētu ielās un laukumos simtiem tūkstošu cilvēku, kuri atsaucās uz «Miera vilņa» orga-

nizētāju aicinājumu. Vēl pirms diviem gadiem šādu lozungu nebija. Tie ir tikpat jauni, cik jauns ir politiskās domāšanas veids, kas tos nosaka. Cilvēcei tieši tagad, šobrīd, nevis rīt vai vēlāk jāliek lietā visi pūliņi, lai novērstu pasaules atomugunsgrēku, kurā neglābjami letu bojā visa civilizācija.

Vai agrāk par to tika runāts un domāts? Jā, bet ne jau visi līdz šim bija sapratuši, ka mūsu kodollaikmetā mēs visi atrodamies vienā lielā «laivā» un mums visiem jāatbild par to, vai tā nogrims vai arī laimīgi nokļūs galaostā, kur valdīs miers un visu tautu labklājība.

Maskavas sarunas, kuras jāuzskata par soli pretim svarīgiem nolīgumiem, devušas jaunu impulsu cīņā par mieru dažādās valstīs un visā pasaulē, turklāt jaunais kustības posms iziet tālu ārpus pretkara akciju ietvariem. Tas ir daudz plašāks, jo izvērstā aktīva cīņa pret kodolbriesmām kopumā. «Miera vilņa» pasākumi guvuši neapstrīdamu panākumu, vēlreiz tika demonstrēts tautu diplomātiskais spēks.

J. BABENKO,

TASS komentētājs

Rīgas Medicīnas institūtam — jauns komplekss

Pārdaugavā, Dzirciema ielā, stājies ierindā jauno Rīgas Medicīnas institūta korpusu komplekss. Tajā ir vairāk nekā tūkstoš telpu, kurās izvietotas auditorijas un kabineti, katedras un laboratorijas, rektorāts un citi augstskolas administratīvie posmi. Tur ir arī bibliotēka ar trim lasītāviem, liels sabiedriskās ēdi-

nāšanas bloks, mājīgas halles. Jaunajā kompleksā vienlaicīgi varēs mācīties 2300 studenti. Tagad Rīgas Medicīnas institūts ir liels mācību un zinātnes centrs. Ik gadus to absolvē vairāk nekā 400 augsti kvalificētu veselības aizsardzības speciālistu.

LATINFORM

Plēnuma priekšvakarā: piezīmes no partijas rajona komitejas

biroja sēdes

Kritika — pārkārtošanās ierocis

Kuram gan no mums nav gadījies izmantot sadzīves pakalpojumu kombināta pakalpojumus! Protams, ne jau visi ir apmierināti ar to kvalitāti un sortimentu, tomēr sūdzību skaits samazinās. Piemēram, 1984. gadā to bija 14, bet šogad — tikai 7.

Kombināta darbu lielā mērā sekmē ekonomiskais eksperiments vairākās tā struktūrvienībās. Tas neaprobežojas tikai ar ekonomikas pārkārtošanu, bet veido arī pilnīgi jaunas attiecības starp cilvēkiem. Liela loma te ir kritikai un paškritikai. Tās stāvokli sadzīves pakalpojumu kombinātā nesen vērtēja partijas rajona komitejas birojs. Atklātības un kritikas attīstība, kā arī ekonomiskais eksperiments sadzīves pakalpojumu kombinātā kolektīvam lika pa jaunam palūkoties uz jau pierastajām attiecībām starp tā darbiniekiem.

Nemsim, piemēram, šādu gadījumu.

Šī gada septembrī Līvānu ķīmiskās tīrītavas un veļas mazgātavas brigādes kopsapulcē no darba atbrīvoja PSKP biedru brigadieris A. Lauskis. Konflikts nobrieda pamazām. Lai gan A. Lauskis ir teicams speciālists, cilvēks, kurš savā laikā, kā mēdz teikt, stāvējis pie Līvānu servisa dibināšanas šūpuļa, brigāde pret viņu izvirzīja nopietnas pretenzijas. Konflikta pamatā bija A. Lauska pārlieku lielā iedomība. Un kolektīvs, kurā strādā jauni un izglītoti speciālisti, izmantoja savas tiesības...

So gadījumu minēju tādēļ, lai lasītāji gūtu priekšstatu, kādā sarežģītā atmosfērā šodien jādabojas kombināta partijas birojam. Tam nav viegli uzreiz pieņemt īsto lēmumu, nekļūdīgi noteikt sava darba perspektīvas. Tomēr komunistu izraudzītais ceļš ir pareizs — kritikas un paškritikas attīstība.

Taču te rodas jautājums: kādā virzienā attīstīt kritiku un paškritiku kolektīvā, kurā vēl ir daudz neizmantotu rezervju? Tiesa, pirmajā acu uzmetienā viss šķiet labākajā kārtībā: kritiku «neapspiež», katru izteikto piezīmi un priekšlikumu reģistrē kartītē, kontrolē plānoto pasākumu realizāciju.

Piemēram, savā laikā Līvānu sadzīves pakalpojumu nama komunisti pārskata un vēlēšanu sapulcē kritizēja kombināta administrāciju par to, ka strādniekiem nav kopmītnu. Tagad līvānieši tās saņēmuši.

Cits piemērs. Partijas sapulcē, kura notika pagājušā gada jūnijā, izskanēja kritika par neapmierinošajiem darba apstākļiem Līvānu veļas mazgātavā un ķīmiskajā tīrītavā. Šādas jautājumus atrisināt nav viegli, tomēr partijas organizācija panāca darba apstākļu uzlabošanu.

Taču ir arī fakti, kuri liecina, ka ne visur un ne vienmēr partijas birojam izdodas īstenot iecerēto. Īpašas grūtības rada audzināšanas darba jaunu formu un metožu meklējumi, cilvēka faktora aktivizēšana.

Piemēram, ir gadījumi, kad partijas organizācija neizskata (to komunistu — vadītāju rīcību, kuri saņēmuši disciplināros sodus par trūkumiem darbā. Protams, var iebilst: vai tas ir vajadzīgs? Un tomēr... Pašreizējās atklātības apstākļos, manuprāt, to nepieciešams darīt. Jo vairāk tādēļ, ka vadītāji parasti saņem sodu par visa kolektīva neapmierinošo darbu.

Tā iznāca arī ar kombināta direktoru V. Veļecku. Šī gada aprīlī Latvijas PSR Tautas kontroles komiteja viņam uzlika sodu par šūto un trikotāžas izstrādājumu izgatavošanas plāna izpildes nenodrošināšanu, par nopietniem trūkumiem iedzīvotājiem sniedzamo pakalpojumu skaita palielināšanu, par cenu un tarifu neievērošanu. Katram ir skaidrs, ka kļūdas jālabo visam kolektīvam. To mobilizēt ir arī partijas pirmorganizācijas pienākums. Taču komunisti atzina par labāku palikt nomaļus... Partijas pirmorganizācija savrupinās arī no rajona komitejas plēnumos izteikto kritisko piezīmju apspriešanas un pasākumu izstrādes nolēmtā īstenošanai. Vairāk tādēļ daļa priekšlikumu arī nav izpildīta. Piemēram, partijas rajona komitejas VII plēnumā izskanēja kritika par lauku pieņemšanas punktu sliktu darbu. Kopš tā lai-

ka te maz kas izmainījies. Eksploatācijā nav nodoti pieņemšanas punkti kolhozos «Sīlkalns», «Rīts». Dzeržinska kolhozā un Preiļu siera rūpnīcā.

Negribas ticēt, ka tā ir kritikas nepieņemšana, nepareiza reaģēšana uz to. Vaina, acimredzot, ir cita: partijas biroja neprasme izmantot atklātos trūkumus cilvēka faktora aktivizēšanai. Bez tam darbs ar kritiskajām piezīmēm un priekšlikumiem norit pārāk shematiski: sapulcē izskan kritika, pēc tam iekārto attiecīgu kartīti, kopā ar administrāciju veic pasākumus... Bet kāpēc ne ar partijas grupu, ar visiem komunistiem? Ar cilvēkiem, kuriem kolektīva gods ir viņu pašu gods? Taču neviena no partijas sapulcēs izteiktajām kritiskajām piezīmēm nav guvuši atspoguļojumu pieņemtajos lēmumos. Tādēļ nav kļuvusi par impulsu praktiskai rīcībai.

Turklāt — vai jāgaida, kamēr kāds izteiks kritisku piezīmi? Vai pats par sevi nerunā fakts, ka šī gada deviņos mēnešos neattaisnotu kavējumu rezultātā palielinājušies darba laika zudumi? Tiem, kuri savam darbam pieiet kritiski, tas izsaka visu. Šāda pieeja šodien jo sevišķi nepieciešama apkalpojošās sfērā, uzņēmumos, kuru pienākums pilnīgāk apmierināt iedzīvotāju prasības. Domāju, ka arī sadzīves pakalpojumu kombinātā tā nodrošinātu pareizu reakciju uz kritiku, dotu iespēju saglabāt struktūrvienībās labu mikroklimatu arī tādās sarežģītās situācijās, kādu minēju publikācijas sākumā. Taču partijas birojs negatīvajām parādībām bieži vien paiet garām, tā arī neatrodot jaunās formas pārkārtošanās varēnā ierocā — kritikas un paškritikas — izmantošanai. Ceļu kritikas un paškritikas attīstībai nav mazums. Par tiem sevišķi jādomā tagad, pirms partijas rajona komitejas plēnuma, kurā vērtēs rajonā notiekošo pārkārtošanās procesu norisi. Tieši uz to sadzīves pakalpojumu kombināta komunistus mobilizē Latvijas KP rajona komitejas biroja lēmums.

A. ALEKSEJEVS

Atjaunot agrāko devumu

No pirmās līdz pēdējai rindīnai uzmanīgi izlasīju PSKP CK šī gada 17. oktobrī notikušās autoritatīvās sanāksmes materiālus, kuri publicēti laikrakstā «Pravda». Prātā tenāca šāda doma: ja reiz partija ar visu nopietnību un atbildību izvirza jautājumu par iedzīvotāju pieaugošu vajadzību pēc kvalitatīviem pārtikas produktiem ātrāku apmierināšanu un visu vietējo iespēju izmantošanu šajos nolūkos, tad ir nopietns pamats atjaunot mūsu rajonā zemnieku kādreizējo devumu pārtikas jomā. Jo vairāk tādēļ, ka tas neprasis lielus naudas un materiālos izdevumus. Pie tam noteikti atradīsies gribētāji, kuri būs ar mieru ķerties

pie darba, kas viņiem ļoti zināms jau kopš bērnības. Runāšu konkrētāk. Kāpēc gan rajona patērētāju biedrības sāgādes kantoris kopā ar ciemu padomju izpildkomitejām nevarētu sekot Baltkrievijas pieredzei un izveidot saimniecību centru ciematos nelielus cehus iedzīvotāju sarazotās lauksaimniecības produkcijas pārpalikumu pārstrādāšanai? Iegūto gatavo produkciju varētu iztirgot veikalos. Tad lauku iedzīvotājiem nevajadzētu braukt uz Preiļiem, Līvāniem vai citām pilsētām pēc desām un citiem zāvētiem, vārtiem, kaltētiem, sālītiem un marinētiem produktiem. Zinu, ka laukos arī šodien atrodamas labu labās šī amata

pratējas, it sevišķi pensionāres. Lūk, šie cilvēki tad gan pienācīgu nodarbošanos sev atrastu, gan papildus ienākumus gūtu. Arī tas nav mazsvarīgi. Un galvenais — saimnieciskajā ražošanā nodarbinātie iedzīvotāji gūtu reālu un drošu papildinājumu saviem pārtikas krājumiem.

Dažs varbūt teiks: vai man ir pareiza jautājuma nostādne? Lauksaimniecības produkcijas pārstrādei taču jānotiek saskaņā ar zinātni, šajā darbā jāizmanto tehnika. To es neapstrīdu. Taču tā būs vēlāk, kad mašīnbūve par istam ienāks arī šajā nozarē. Pagaidām pārtikas produktu izgatavošanā jāreķinās arī ar roku darbu. I. TORMASOVS, pensionārs

Bagāts rudens

Svētku priekšvakarā arī kolhoza «Rīts» laudis ziņu, ka sekmīgi pabeigis atbildīgs darbu cēliens. Šogad saimniecībā no viena hektāra iekulti 25,2 centneri graudu, plāns izpildīts par 107 procentiem. Plaujas laikā nenogurstoši strādāja kombalnieņi. Visvairāk iekulta Jānis Caune — 475,8 tonnas. Viņam seko Ivars Rudzītis — iekultas 446,8 tonnas. Bet no tūroma uz kaltētām visvairāk graudu aizveda Aigars Rudzītis — 760,7 tonnas, Boriss Makarovs — 737,8 tonnas. Par 103 procentiem izpildīts graudu pārdošanas plāns valstij.

Visu vasaru lauku darbos ļoti strādāja Marija Sablovska, Andris Rudzītis. Tagad saimniecībā ar zemi, gatavojamies nākama

gada ražas audzēšanai. Labākie mehanizatori rudens aršanā ir Pēteris Vaivods (viņa kontā 137 hektāri), Eivalds Urbāns (aparti 106 hektāri). Noteikti jāmin, ka augkopības produkcijas ražošanas uzdevumu izpildē ar lielu atdevi strādāja kolhoza iecirkņu priekšnieki J. Skapars un J. Eiduks.

Oktobra svētkus ar labu noskaņu sagaida saimniecības lopkopji. Piena ražošanas uzdevums deviņos mēnešos izpildīts par 103 procentiem, bet realizēta piena daudzums sasniedz 102 procentus. No vienas govs gada trijos ceturkšņos vidēji izslaukti 2878 kilogrami piena, kas ir par 40 kilogramiem vairāk nekā pagājušajā gadā. Vislabāk līdz

šim veicas Brūveru fermas kolektīvam, kur 1. oktobrī no govs bija izslaukti 3371 kilograms piena (pluss ar iepriekšējo gadu 64 kilogrami). Labākā slaucēja ir Ilga Dimante — viņas kontā 3811 kilogrami. Brūveru fermas kolektīva labu un saliedētu darbu sekmē fermas vadītāja Jāzepa Dimanta centība.

Par 116 procentiem izpildīts galas ražošanas un par 121 procentu — galas realizācijas uzdevums. Labāk veicies cūku fermas kolektīvam, kuru vada Vladislavs Sudņiks. Dzīvnieku dienests dzīvsvāra pieaugumi tur sasniedz 557 gramus, kas ir par 13 gramiem vairāk nekā pagājušajā gadā. Pēteris Reksnis — ja fermā ir labākais nobarojamo cūku kopējs.

Kolhoza «Rīts» preses grupa

Rajona fermu darbinieku veikums šī gada deviņos mēnešos

UZVĀRĒTĀJI SOCIĀLISTISKAJĀ SACENSĪBĀ PAR GAĻAS RAŽOŠANAS KĀPINĀŠANU 1987. GADA TRIJOS CETURKŠŅOS

1. Kolhozs «Zelta vārpa».
2. Kolhozs «Sarkanā ausma».
3. Kolhozs «Rīts».

ATPALIEK

1. Oškalna kolhozs.
2. Kolhozs «Nākotne».
3. Kolhozs «Sijukalns».

UZVĀRĒTĀJI SOCIĀLISTISKAJĀ SACENSĪBĀ PAR PIENA RAŽOŠANAS KĀPINĀŠANU 1987. GADA TRIJOS CETURKŠŅOS

1. Kolhozs «Krasnij Oktjabrj».
2. Raiņa kolhozs.
3. Leņina kolhozs.

ATPALIEK

1. Oškalna kolhozs.
2. M. Gorkija kolhozs.
3. Kolhozs «Dubna».

LOPKOPJU SOCIĀLISTISKĀS SACENSĪBAS UZVĀRĒTĀJI 1987. GADA TRIJOS CETURKŠŅOS

Lielāko izslaukumu no govju ieguvušas

LATVIJAS BRŪNO GOVJU GRUPA:

1. Veronika Smeļste no kolhoza «Krasnij Oktjabrj», iegūti 4287 kilogrami piena, +30 kilogrami, salīdzinot ar 1986. gadu.
2. Anna Aleksandroviča no Raiņa kolhoza, iegūti 4286 kilogrami piena, +400 kilogrami, salīdzinot ar 1986. gadu.
3. Anisija Kirilova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj», iegūti 4233 kilogrami piena, +277 kilogrami, salīdzinot ar 1986. gadu.
4. Anna Kizlo no Raiņa kolhoza, iegūti 4149 kilogrami piena, +474 kilogrami, salīdzinot ar 1986. gadu.
5. Lidija Ručica no kolhoza «Krasnij Oktjabrj», iegūti 4051 kilogrami piena, +345 kilogrami, salīdzinot ar 1986. gadu.

MELNRAIBO GOVJU GRUPA:

1. Antonina Loginova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj», iegūti 5810 kilogrami piena, +417 kilogrami, salīdzinot ar 1986. gadu.
2. Feklēja Danilova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj», iegūti 5758 kilogrami piena, +585 kilogrami, salīdzinot ar 1986. gadu.
3. Zinaida Trofimova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj», iegūti 4945 kilogrami piena, +351 kilogrami, salīdzinot ar 1986. gadu.

LIELĀKO IZSLAUKUMA KĀPINĀJUMU NO GOVJU SASNIEGUSAS:

1. Zoja Tumašova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj», kāpinājums 1253 kilogrami.
2. Antonina Kuzmina no Raiņa kolhoza, kāpinājums 787 kilogrami.
3. Feodosija Haritonova no Leņina kolhoza, kāpinājums 706 kilogrami.

LIELĀKO IZSLAUKUMU NO PIRMPIENĒM IEGUVUSAS:

1. Karlīne Valvode no Leņina kolhoza, izslaukti 4566 kilogrami piena, kopj Latvijas brūnās govju.
2. Anna Romanovska no Leņina kolhoza, izslaukti 4291 kilogrami piena, kopj Latvijas brūnās govju.
3. Valērija Ksendzova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj», izslaukti 4200 kilogrami, kopj Latvijas brūnās govju.
4. Antonina Stepankova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj», izslaukti 5436 kilogrami, kopj melnraibās govju.

LABĀKIE AUDZĒJAMO TELISU KOPEJI:

1. Feodora Cvetkova no kolhoza «Zelta vārpa», apkopj 112 dzīvniekus, diennakts dzīvmasas pieaugums 735 grami, standartam atbilst 89 procenti.
2. Lonija Prikule no kolhoza «Nākotne», apkopj 69 dzīvniekus, diennakts dzīvmasas pieaugums 763 grami, standartam atbilst 84 procenti.
3. Jevdokija Kudrešova un Mihails Kudrešovs no Suvorova kolhoza, apkopj 138 dzīvniekus, diennakts dzīvmasas pieaugums 725 grami, standartam atbilst 82 procenti.

LABĀKIE NOBAROJAMO JAUNLOPU KOPEJI:

1. Taisija Grigorjeva no kolhoza «Sarkanā ausma», apkopj 75 dzīvniekus, diennakts dzīvmasas pieaugums 1027 grami, +302 grami.
2. Pēteris Buks no Raiņa kolhoza, apkopj 89 dzīvniekus, diennakts dzīvmasas pieaugums 959 grami, +329 grami.
3. Eivira Saulīte no Leņina kolhoza, apkopj 96 dzīvniekus, diennakts dzīvmasas pieaugums 815 grami.

LABĀKIE SIVĒNMASU KOPEJI:

1. Vera Podskočija no kolhoza «Nākotne», iegūti 506 sivēni, no pamata sivēnmātēm 11,5 un par 0,5 vairāk nekā 1986. gadā, no pārbaudāmajām sivēnmātēm 8,7 un par 0,5 vairāk nekā 1986. gadā.
2. Elena Ancāne un Pēteris Ancāns no Oškalna kolhoza, iegūti 940 sivēni, no pamata sivēnmātēm 11,2 un par 0,1 vairāk nekā pērn, no pārbaudāmajām sivēnmātēm 9,7 un par 0,3 mazāk nekā pērn.
3. Anna Nikitina no kolhoza «Nākotne» iegūti 527 sivēni, no pamata sivēnmātēm 11,0, no pārbaudāmajām sivēnmātēm 9,5 un par 1,2 vairāk nekā 1986. gadā.

LABĀKIE NOBAROJAMO CŪKU KOPEJI:

1. Jānis Puzāks no Kirova kolhoza, apkopj 249 cūkas, diennakts dzīvmasas pieaugums 651 grami, +68 grami, salīdzinot ar 1986. gadu.
2. Natalija Jefimova no kolhoza «Nākotne», apkopj 430 cūkas, dzīvmasas pieaugums 598 grami, +20 grami, salīdzinot ar 1986. gadu.
3. Tekla Gribuste un Anna Dzene no Dzeržinska kolhoza, apkopj 1179 cūkas, dzīvmasas pieaugums 565 grami, +155 grami, salīdzinot ar 1986. gadu.

Vai zaudējam pozīcijas?

Vasara pagājusi, ganības pus-tukšas. Garām arī lielais piena laiks. Nu ik kilograms nāk lēnām un apdomīgi, neplūdo tik strauji kā vasaras sākumā. Tāpēc jo svarīgi ir zināt, kur un kāpēc radušies izslaukumu samazinājumi, kas par iemeslu ir faktam, ka republikas pārskatos par piena ražošanu mūs apsteidz ne vien Rīgas un Dobeles, bet pat Liepājas un Valmieras rajoni, kurus vēl pirms pāris gadiem, kā saka, droši likām uz lāpstinām.

Ielūkosimies zīnās, ko par deviņu mēnešu rezultātiem sniedz statistiķi. Triju ceturkšņu uzdevums (ieskaitot arī no individuālajām palīgsaimniecībām iepirkto plenu) izpildīts 108 procentu apmērā. Varētu jau droši saukt urā, ja sajūsmu nebremzētu cits fakts — bruto salīdzinājumā ar attiecīgo periodu 1986. gadā ir 99,95 procenti. Un tas tāpēc, ka aostonas rajona saimniecības slaukušas mazāk nekā pērn. Vislielākais samazinājums M. Gorkija kolhozā — tikai 89 procenti no pagājušā gada slaukuma, 92 procenti Oškalna kolhoza un 93 procenti kolhoza «Dubna» lopkopjiem.

No kurienes radies samazinājums? Manuprāt, uz šo jautājumu viennozīmīgu atbildi nevarēs dot ne pašas slaucējas, ne kolhozu un pat ne rajona agrorūpnieciskās apvienības zootehnikas speciālisti. Tāpēc, ka cēloņi ir vairāki. Apvienības galvenā zootehniķe H. Veikšāne kā vienu no svarīgākajiem nosauc lopu produktivitātes krišanos. Te ir gan neatbilstoša barības bāze kūfī stāvēšanas periodā, gan kļūdas ganāmpulka atražošanā, gan trūkumi organizatorisko jautājumu risināšanā pārejas periodā. Visi labi zina, kā govīm «garšo» sapeļējis silens vai nekvalitatīvs skābsiens. Visi labi zina, ka tikai no vesela un stipra teļa izaugs kārtīga piena govjs, ka rudenī lopīņiem, no ganībām pārnākot, jāatrod sev priekšā pilna sile. Zina, bet, kā saka, neņem isti par pilnu. Vismaz tajās saimniecībās, kur izslaukumu samazinājumam nav citu iemeslu.

Izrādās, ka vairākās saimniecībās, salīdzinot ar pagājušā gada attiecīgo periodu, samazināties slaucamo govju skaits. Tā

ir kolhozā «Sarkanā ausma», Rušonas padomju saimniecībā, arī Oškalna kolhozā un «Dubnā». It īpaši nelabvēlīgi uz piena kopieguvi tas atsaucās vasarā. Daudz, leikozo govju, liels lopu brāķēšanas procents, slikta arī telišu atnešanās. Viens iemesls pie otra, lūk, arī rezultāts redzams.

Statistikas dati atklāj arī citas neizdarības. K. Marksa kolhozā, piemēram, preču produkcijas deviņu mēnešu uzdevumā pieļauts minuss četrus procentu apmērā. Stingrāk jākontrolē saimniecības leikšējais piena patēriņš. M. Gorkija kolhozā, kā arī «Vārkavā» slauktajam pienam mazāks kļuvis tauku saturs. Tas ir droši pierādījums tam, ka vajadzīgā lielā slaucēju darba kontrole no zootehnikas speciālistu puses. Rajonā kopumā tomēr šogad slauktais piens ir par 0,1 procentu treknāks. Tas ir iepriecinošs fakts.

Nedaudz par piena ieguvu individuālajās palīgsaimniecībās. Kāpinājums salīdzinājumā ar 1986. gadu — 4 procenti. Vienīgi Galēnu, Rožkalnu, Rožupes un Jersikas ciemos — minusi. Deviņos mēnešos individuālā sektora viena govina devusi valstij vidēji 1916 kilogramus piena, kas ir par 160 kilogramiem vairāk nekā pērn. Pārdot valstij plenu dotas iespējas 84,3 procentiem govju turētāju. Kolhozā «Zelta vārpa» un Aglonas padomju saimniecībā šis skaits attiecīgi ir 98 un 97 procenti. Augsts ir arī tauku saturs — 4,24 procenti.

Jā, laba lieta ir tāds individuālais sektors. Plēnīš nāk, un priekšniecībai kolhozos arī nav galva īpaši jālauza par to, ko tad lopīņi zlemā ēdis un tā tālāk...

Pārskats par piena ražošanu oktobra pirmajā dekadē liecina, ka slaucam par 0,1 kilogramu vairāk nekā pagājušajā gadā, ka bruto salīdzinājumā ar 1986. gadu — 101 procents. Līdz gada beigām vēl ir laiks. Šis līmenis jānotur!

Tagad ielūkosimies statistiķas datus, kas stāsta par gaļas iepirkuma valsts plāna izpildi (ieskaitot no individuālajām palīgsaimniecībām iepirkto). Triju ce-

turkšņu plāns izpildīts par 110 procentiem. Ar uzdoto nav tikušas galā tikai sešas saimniecības. Toties salīdzinājums ar 1986. gadu rāda, ka mīnusi ir desmit saimniecībām. Arī rajona kopējais rezultāts ir 99,9 procenti no pagājušā gada triju ceturkšņu rezultātiem.

Visām saimniecībām, kuras strādājušas sliktāk nekā pērn, pamatiemesls ir viens — samazinājušies dzīvsvaru pieaugumi. Kolhozā «Vārkava», piemēram, cūku piesvari ir par 78 gramiem mazāki. «Nākotnē» sliktāk aug nobarojamie liellopi — minuss sasniedz 211 gramus. Arī Oškalna kolhozā, kas vienmēr bijis slavens ar ļoti labiem dzīvnieku diennakts piesvariem, situācija ir bēdīga. Liellopiem dzīvsvara pieaugums no 817 gramiem pagājušajā gadā krities uz 705 gramiem šogad. Sajā saimniecībā ir arī zemākais cūku dzīvsvara pieaugums — tikai 348 grami diennaktī. Līdzīga situācija ir arī M. Gorkija kolhozā un «Dzin-tarā».

Vēl viens bēdīgs fakts — rajonā par diviem procentiem samazinājies cūku skaits. Situācija būtu pieļaujama gadījumā, ja skaita samazinājumu saimniecības varētu segt ar produktivitātes pieaugumu. Taču iepriekš minētie skaitļi tādu variantu nepieļauj... Kolhozā «Nākotne» par 2 procentiem samazinājusies sivēnu ieguve, K. Marksa kolhozā — par 13 procentiem, bet Rudzātu un Rušonas padomju saimniecībās attiecīgi par 17 un 12 procentiem. Mazāk ir iegūti arī teļu. Gada plānu saimniecības izpildīs, taču — kā būs ar iestrādi nākamajam cēlonam?..

Kā tad isti ir — vai zaudējam savas pozīcijas? Jautājums, manuprāt, ir sarežģīts. Lai uz to atbildētu, vajadzīga pamatīga analīze. Visādā ziņā tas process, kas pašlaik risinās rajona lopkopības objektos, pilnībā atbilst situācijai. Produkcija ir atkarīga no lopkopju kadriem, no jaunu fermu celtniecības un veco rekonstrukcijas, no mehanizācijas līmeņa fermās, no lopkopības bāzes. Ja attīstība apstājusies, tad ir pilnīgi skaidrs, kur meklēt cēloni...

L. STRODE

Intervija ar atpalicēju

Situācija uzlabosies

Izvērtēti rajona kolhozu un padomju saimniecību sociālistiskās sacensības rezultāti gaļas ražošanas kāpināšanā gada trijos ceturkšņos. Izrādās, ka atpalicēju vidū ir arī citkārt tik spēcīgais kolhozs «Sijukalns». Ilustrācijai sniegsim pāris skaitļus. Valstij pārdotas 380 tonnas gaļas, tas nozīmē, ka triju ceturkšņu plāns izpildīts par 105 procentiem. Taču salīdzinājumā ar attiecīgo periodu pagājušajā gadā tas ir tikai 98 procenti. Līdzīgi ir arī ar gaļas ražošanas uzdevumiem, kas izpildīti tikai par 87 procentiem no pagājušā gada apjomiem.

Lai noskaidrotu, kāpēc radies šāds stāvoklis un kā saimniecībā no tā meklēt izeju, uz mūsu jautājumiem lūdzām atbildēt kolhoza «Sijukalns» priekšsēdētāju P. DRIKSNU.

— Raksturojiet, lūdzu, iemeslus, kuru ietekmē šogad samazinājusies gaļas ražošana.

— Galvenais ir tas, ka krievu samazinājušies lopu dzīvsvaru diennakts piesvari. Cūkkopībā situācija gan nav pasliktinājusies. Taču nobarojamie liellopi ik dienas pieņēmas svarā vidēji par 165 gramiem mazāk. Kolhozā strādā sešpadsmit kopēji, un neviens no viņiem nevar lepoties ar rezultātiem, kas pārsniegtu pagājušā gada līmeni. Visi strādā ar «minusiem». Protams, grami rada kilogramus, bet saimniecībā kopumā tās iztrūkstošās tonnas gaļas, kas rajona sacensībā atvirza mūs aiz citām saimniecībām.

— Kāpēc radās dzīvsvaru pieaugumu samazinājumi?

— Tas ir pavisam vienkārši. Nebija kombinētas spēkbarības. Kopš maija un līdz augusta vidum liellopiem bija jāiztiek ar

citiem barības veidiem. Dabūjām uz savas ādas izjust, kā ir tad, kad no valsts apcirknēm vairs nevar grābt, cik ļevajagas. Arī paši savās klētīs nebijām graudus lopbarībai paglabājuši. Tā mums ir laba mācība priekšdienām.

— Bet vai tā ir vienīgā mācība?

— Protams, ka nē. Esmu cieši pārliecināts, ka turpmāk lielāka uzmanība ir vērtama lopkopju kadriem. Lūk, viens uzskatāms piemērs. Opolos fermā strādā divi lopkopji — Zenons Opuls un Francis Romanovskis. Pirmajam darbs, kā saka, iet no rokas, dzīvniekiem diennakts piesvari ir 571 grami, bet kolēģim šis pats skaits ir uz pusi mazāks — tikai 254 grami. Visai bēdīga situācija! Lopbarība abiem taču ir vienāda, arī darba apstākļi vienādi... Zootehnikiem ir par ko padomāt. Reizēm ir tā, ka neapzinīgākie lopkopji izmanto

situāciju — viņi labi zina, ka nav nemaz tik viegli atrast aizvietotāju. Zina un tāpēc atļaujas pienākumus veikt pa roku galam.

— Jūs aizskārat svarīgu jautājumu — lopkopju kadri. Raksturojiet, kāda kopumā ir situācija saimniecībā.

— Uzskatu, ka krīzes moments jau ir garām. Pirms gadiem četriem vai pieciem nekad nevarējām būt droši, ka visi lopji ir pabaroti un izslaukti. Tagad esam nedaudz stabilizējušies, kaut gan... Liela daļa lopkopju tuvojas saviem pensijas gadiem. Aizies labi un stabili kadri. Bet par atnācējiem vairs nevaru būt tik pārliecināts. Skiet, ka tagad plūcam augļus, ko dod mūsu pašu audzinātā un izlūtinātā jaunā paaudze, kas godīgu atteiksmi pret darbu uzskata par nevajadzīgu greznību...

Bet nevar jau tā runāt par visiem. Ir jauni un čakli cilvēki, par kuriem mums patīess prieks. Domājam arī par nākotni. Jaunaglonā mācās divi saimniecības stipendiāti. Uz fermām cenšamies aizvirzīt arī citu profesiju un nozaru speciālistus.

— Vai izdodas?

— Izdodas gan. Pirms gadiem četriem pierunājām pāriet uz lopkopību divas autovadītājas. Olga Slūka, piemēram, aizgāja uz (Turpinājums 4. lpp.)

Situācija uzlabosies

(Nobeigums. Sākums 3. lpp.)

Bernānu fermu par slaucēju, tagad ir jau fermas vadītāja. Par piena savācēju individuālajā sektorā labi strādā arī viņas bijuši kolēģe.

— Bieži dzirdēts uzskats, ka lopkopības produkcijas ražošanu ietekmē darba apstākļi...

— Ietekmē gan. Beidzām Broku fermas kapitālo remontu. Praktiski tika uzcelta jauna ferma. Ar piena vadu, ar dzesēšanas iekārtu, ar nojumi pakaišu kūdrai. Radītas iespējas izmantot mehānismus lopbarības sakņu sagatavošanai, kombinētās spēkbarības iekraušana un sadalei. Izveidojies perspektīvs lopkopības objekts, kurā strādā labs, salīdzināms kolektīvs.

Esam kapitāli izremontējuši vai rekonstrējuši visas fermas. Uzskatām to par vienu no saviem labākajiem veikumiem. Sevišķi svarīgi tas ir tāpēc, ka nākamgad taču strādās pašfinansēšanās apstākļos. Tas nozīmē,

mē, ka tiem, kuri līdz šim ir «gulējuši», klāsies vēl grūtāk nekā mums.

— Jūs visai pārliecinoši atainojāt situāciju. Bet atgriezīsimies pie intervijas galvenās tēmas. Kā ar gaļas ražošanu būs līdz gada beigām?

— Jau minēju, ka augusta vidū situācija manāmi uzlabojās. Esam samērā pārliecināti, ka gaļas pārdošanas plāna uzdevumus sekmīgi izpildīsim. Taču trīspadsmit procentus lielo deficītu, kāds ir gaļas ražošanā, salīdzinot ar pagājušo gadu, pilnībā segt vairs nav iespējams.

— Kādas ir prognozes nākamajam gadam?

— Ceram uz produkcijas ražošanas pieaugumu. Kaut arī vasara bija smaga, lopbarību esam sagatavojuši ne sliktāku kā citreiz. Parūpējāmies arī par to, lai būtu pietiekami graudu lopiem. Tā jau ir, ka no klūdām mēcamies...

— Labu veiksmi un paldies par stāstījumu!

Intervēja L. STRODE

Pa Preiļu ielām

Lielā Oktobra 70. gadadienai veltītais masu skrējienis notiks Preiļu ielās 7. novembrī.

SACENSĪBU PROGRAMMA:
1. skrējienis: 1.—4. klašu skolēni (1300 metru distance). 2. skrējienis: 5.—8. klašu skolēni (1300 metru distance). 3. skrējienis: 1970.—1972. gadā dzimušie jaunieši un jauniešas (1300 metru distance). 4. skrējienis: 1960.—1969. gadā dzimušās sievietes (1300 metru distance). 5. skrējienis: 1959. gadā dzimušās sievietes un vecākas (1300 metru distance). 1960.—1969. gadā dzimuši vīrieši (2600 metru distance). 1959. gadā

dzimuši vīrieši un vecāki (2600 metru distance).

Starts un finišs Komjaunatnes ielas un Raiņa bulvāra krustojumā. Pirmo triju vietu ieguvēji katrā vecuma grupā saņems diplomus, medaļas, piemiņas balvas. Seši labākie skrējēji — vimpelīšus.

Pieteikumi jāiesniedz sporta biedrības «Daugava» rajona komitejā. Pēdēja diena — 6. novembris. Dalībnieku pulcēšanās plkst. 9.30.

A. ILJINS,

sacensību galvenais tiesnesis

Replika

Mums tomēr patīk skriet...

Rudens — krosu laiks. To zina katrs, kurš kādreiz ir sportojis, aizstāvēt skolas vai darba kolektīva godu.

Diemžēl mūsu rajona sporta draugi šoruden veltī raudzījās un joprojām raugās uz tukšajiem reklāmas stendiem Preiļos un Līvānos. Aicinājuma uz krosu kā nav, tā nav. Komjaunatnes un arodbiedrību kross nemaz neesot plānots, daži zina stāstīt. Ne darba kolektīvos, ne rajonā. Bet par to, ka preiļieši nebrauca mēroties spēkiem ar citu republikas rajonu un pilsētu sportistiem, jau informēja laikraksts «Sports» un Rīgas radio...

Sī rudens kūtrums nebūt nav nejausība. Arī iepriekšējos gados krosa sacensības noritēja vājā organizatoriskā līmenī.

Komjaunatnes un arodbiedrību organizāciju līderi saka: cilvēki nemilot sportot. Bet, lūk, cik aizrautīgi to šoruden dara Preiļu 1. vidusskolas jaunāko (attēlā) un vecāko klašu audzēkņi! Tiesa gan, ar gadiem sportošanas prieks zūd. Vai ne tāpēc, ka «veselīga dzīvesveida propagandētāji» sēž savos siltajos kabinetos un tikai zīlē: «Organizēt? Neorganizēt?». Bet — kas strādās praktiski?

A. VELDRĒ
J. SILICKA foto

Pēc ražena darba — pilnvērtīgu atpūtu! Spēkiem mērojas pedagogi

Jau otro reizi notika rajona vadošo izglītības darbinieku spartakiāde. Piedalījās 16 vispārīgizglītojošo skolu un 10 pirmsskolas vecuma bērnu iestāžu komandas, kā arī rajona tautas izglītības nodaļas darbinieki.

Sacensību dalībniekus uzrunāja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Mihails Mihailovs.

izglītības darbinieku arodbiedrības rajona komitejas priekšsēdētājs Viktors Vāgalis.

Gadu nosta netraucēja veiksmīgi startēt Sutru astoņgadīgās skolas arodkomitejas priekšsēdētājam D. Livdānam, Rimicānu astoņgadīgās skolas skolotājam Edvinam Liepiņam, Rūpupes astoņgadīgās skolas arodkomitejas priekšsēdētājam Robertam Voro

neckim, Niedru astoņgadīgās skolas arodkomitejas priekšsēdētājam Aloizijam Zeizam, Preiļu 2. bērnu dārza vadītājam Jelenai Baranovai. Viņu paraugs, kā arī tas, ka sporta svētkos aktīvi piedalījās tautas izglītības nodaļas vadītājs Jānis Lazda, lika sarosīties katram.

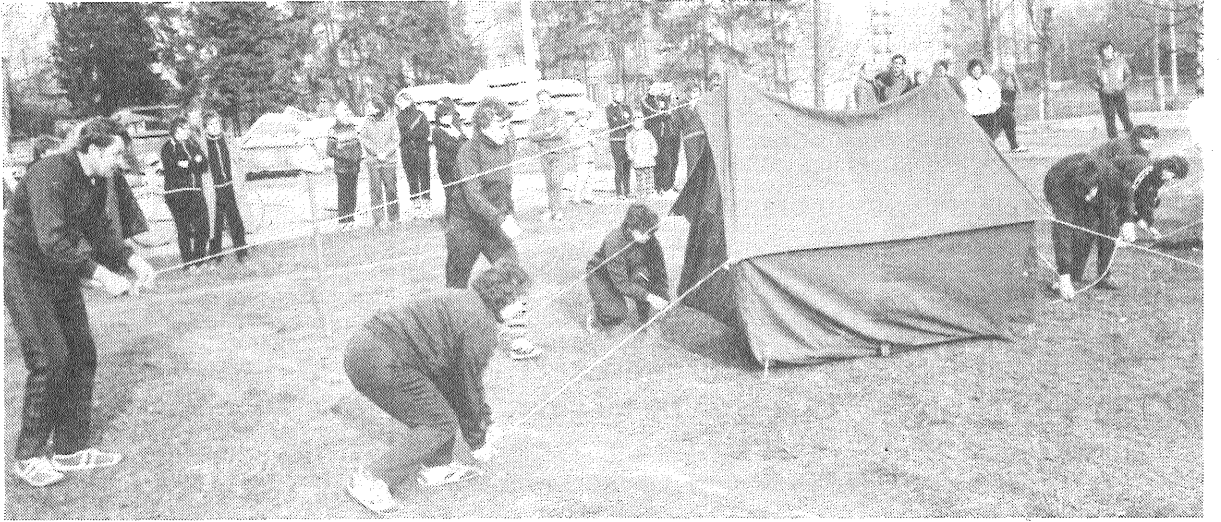
Sacensību sešu posmu stafete bija veidota ar tūrisma elementiem. Tāpēc svarīga nozīme bija precizitātei katrā posmā. Uzvarēja Vārkavas vidusskolas komanda. Otrajā vietā ierindojās Aizkalnes astoņgadīgā skola, trešajā — rajona tautas izglītības nodaļa.

Pirmsskolas vecuma bērnu iestāžu grupā pirmo vietu izcīnīja Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas bērnu dārza komanda, otro — Preiļu pilsētas 2. bērnu dārzs, trešo — bērnu dārza «Pasaciņa» kolektīvs.

DZ. SMUKSTE,
rajona tautas izglītības nodaļas inspektore

ATTELOS: Vārkavas vidusskolas komanda — rajona skolu vadošo darbinieku spartakiādes uzvarētāja; teļš celšanā visu izšķir komandas prasme un saskaņotā darbība.

J. SILICKA foto

ARSTA PADOMS

Bērnu traumas — tas ir nopietni

Centrālajā rajona slimnīcā bieži nākas ārstēt apdegumus bērniem vecumā no 1,5 līdz 3 gadiem. Iemesli vienli tie: paši: vecāki uz grīdas atstāj katlus un vannas, kuros ir verdošs ūdens. Bērni rotājoties tajos ieskrien un applaucējas. Apdegumi rodas arī tad, ja vecāki uz galda atstāj krūzes un šķīvjus ar karstu tēju un zupu, un bērns, pēc tiem sniedzamies, to saturu uzlej sev virsū. Ir bijuši gadījumi, kad nācās ārstēt mazulus, kuri apdedzinājušies ar elektroaparātiem. Bērni mēģina tos ieslēgt elektriskajā tīklā un apdedzinās ar strāvu. Apdeguma traumas ir ļoti smagas, sāpīgas, grūti ārstējamas.

Bieži vien vairākkārt jāpārstāda āda.

Ļoti nopietnas sekas ir mutes dobuma apdedzināšanai un visa organisma saindēšanai ar etiķa esenci. Katru gadu ķirurģijas nodaļā ārstējas vairāki bērni. Mazulim ir tendence visu bāzt mutē, nogaršot. Lai cik šķidrums ir nepatīkams, viņš to norij. Ja mājās ir bērni, jāraugās, lai viņi nedabūtu etiķa esences pudelītes. So traumu rezultātā nopietni tiek traucēta barības vada funkcija, deformētie rētaudi rada kunga, aknu un nieru darbības traucējumus.

Ja nu reiz, nelaime notikusi, steidzīgi jāgriežas pie ārsta, ne-

vis jānodarbojas ar pašārstēšanu.

Bērniem patīk mājdzīvnieki — kaķi un suni. Diemžēl vecāki bērniem reti izskaidro, ka šie dzīvnieki kož, skrāpē, ka ne drīkst pieskarties klejojošajiem suniem un kaķiem. Gada laikā centrālajā rajona slimnīcā ārstējas desmitiem bērnu, kuriem ir dzīvnieku radītas brūces sejā, rokās, kājās. Iespējama arī inficēšanās ar trakumsērgu!

Vecāki! Atcerieties, ka paviršība, neuzmanība var krietni iedragāt jūsu bērnu veselību.

D. PLICA,
ārste ķirurģe

Redaktors V. PETROVS

LIELĀ TEVIJAS KARA DALĪBNIEKU ZINĀŠANAI

Paziņojam, ka 4. novembrī no plkst. 9.00 līdz 19.00 veikalā Nr. 6 (Preiļos), bet veikalā Nr. 89 (Aglonā) no plkst. 14.00 līdz 19.00, kā arī 5. novembrī no plkst. 8.00 līdz 20.00 veikalā Nr. 15 (Līvānos) jūs varēsiet iegādāties paaugstinātā pieprasījuma pārtikas preces pēc pasūtījuma.

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienība

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers jums jaunu spēku rod.
Lai labā apklususi sirds vēl ilgi Teic padomus un cēla maizi dod. (J. Silazars)

Skumju brīdī esam kopā ar Daini un Gunti Sulainiem, uz mūsu no TEVA atvadoties.

Preiļu 21. PMK kolektīvs

JĒKABPILS RAJONA SAUKAS

59. PROFESIONĀLI
TEHNISKĀ VIDUSSKOLA
uzņem «C» kategorijas auto-
vadītāju 5 mēnešu kursus.

Iestājoties skolā jāiesniedz sekojoši dokumenti:

iesniegums,
izglītības dokuments,
raksturojums,
medicīniskā izziņa,
izziņa par ģimenes sastāvu,
3 fotokartītes 3,5x4,5 cm.
Dokumentu jāiesniedz līdz 15. novembrim.

Kursanti tiek nodrošināti ar bezmaksas uzturu, kopmītnēm, maksā stipendiju.

Skolas adrese: Jēkabpils rajonā, p. n. Sauka, telefoni — Sauka — 41743, 41722.

Par mīlu sirdi, čaklām rokām Tev vieglas smiltis, māmuliņ! (J. Osmanis)

Skumju brīdī esam kopā ar

Es visus spēkus atdevu,
Un otra mūža man vairs nava. (Rainis)

Sērojam kopā ar bijušās skolotājas ERIKAS PLOCINĀS piederīgajiem, viņu smiltajā izvadot.

Rimicānu astoņgadīgās skolas kolektīvs

Ai, cik grūti, māmuliņ,
Tevī ceļā pavadīt!
Vai trīs baltas smilšu sauņas
Varēs tevī sasildīt? (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Iman-
tam Plocinam sakarā ar MĀTES
nāvi.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Tatjanu Anīnu, izvadot MĀTI
pēdējā gaitā.

Valsts tīkla veterināro darbinieku arodbiedrība

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Лата. ССР. Издательство «Звайгане», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstules nodaļas — 21995, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par studinājumiem — 22305.

Tir. 13 946 eks. (latv. val. 9939 eks., krievu val. 4007 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indeks 68169. Pas. 1494.